

РЕШЕНИЕ

№ 2042

гр. София, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Стаевски Въззивно гражданско дело № 20211100510358 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 20081336/30.03.2021г. по гр.д. № 46134/2019 по описа на Софийски районен съд, 66 състав са отхвърлени предявените от „М.с.и.“ ООД, ЕИК **** гр. Монтана, ул. **** отрицателни установителни искове с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК срещу „Е.П.“ АД ЕИК ****, Адрес на управление гр. София, р-н Младост бул. ****, бл. БенчМарк Бизнес Център /с предишно наименование „ЧЕЗ Е.Б.“ АД/ за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответното дружество сумата от 3 282,61 лв., представляваща служебно начислена стойност на електрическа енергия за периода от 29.08.2018г. – 05.11.2018г. по партида с клиентски номер 210032660243 за обект с адрес гр. Монтана, ул. **** за която сума била издадена фактура № 0265575848/19.07.2019г.

Срещу така постановеното решение е депозирана въззивна жалба от ищеца „М.с.и.“ ООД, ЕИК ****. Процесуалният представител на въззиваемия поддържа, че решението е неправилно поради нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон. Счита за неправилен извода на съда ме въпреки отмяната на чл. 47 от ПИКЕЕ /Правилата за измерване на електрическа енергия/ за ответника срещу „Е.П.“ АД са възникнали всички предпоставки за реализиране на правото на корекция на сметка на потребител. Счита че за ответника не е възникнало потестативното право за извършване на корекцията, тъй като към датата на съставяне на

констативния протокол са отменени всички разпоредби на ПИКЕЕ. Сочи че корекционните процедури следва да са регламентирани в ПИКЕЕ а не и в Общите условия. Счита за неправилни изводите на съда че е налице неточно измерване. Поддържа че въззиваемата страна не е спазила изискванията на чл. 48-51 от ПИКЕЕ. Изтъква че от протокол на БИМ е видно че СТЕ е измервало с 0% грешка. Счита за недопустимо прилагането по аналогия на института на неоснователното обогатяване. Счита за неправилен извода на съда че ответното дружество не е спазило изискванията на чл. 98а, ал.2, т.6 от ЗЕ. Поради изложеното моли за отмяна на решението и постановяване на ново с което исковете се уважават.

В законоустановения срок е постъпил отговор от „Е.П.“ АД с който процесуалният представител на дружеството оспорва въззивната жалба. Оспорва твърденията че за процесния период ПИКЕЕ са били отменени. Счита за неоснователни твърденията на въззивника че не е спазило изискването за предвиждане на ред за уведомяване в общите си условия. Оспорва твърдението че не са били налице софтуерни проблеми с процесното СТИ. Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба на „М.с.и.“ ООД, ЕИК **** гр. Монтана, ул. **** срещу „Е.П.“ АД ЕИК ****, Адрес на управление гр. София, р-н Младост бул. ****, бл. БенчМарк Бизнес Център /с предишно наименование „ЧЕЗ Е.Б.“ АД/, с която е поискал от съда да признае на основание чл. 124 от ГПК за установено, че „М.с.и.“ ООД не дължи на „Е.П.“ АД заплащане на сумата от 3282,61лв., начислена като стойност на потребена електро-енергия в имот в гр. Монтана, ул. ИЗВОРА № 85 с клиентски № 210032660243 за периода от 29.08.2018 г. до 05.11.2018 г. по фактура № 0265575848/19.07.2019г. В исковата молба се сочи, че ищецът не е потребил електрическа енергия на посочената във фактурата стойност. Соци че с решение на ВАС по адм. д. № 2385/2016г. са отменени всички норми от ПИКЕЕ с изключение на чл. 48 – чл. 51. Соци че ответникът не е имал правото да извършва проверки по реда на ПИКЕЕ, а съставеният констативен протокол не поражда правните последици на чл. 47 от ПИКЕЕ. Соци че не е налице основният елемент на фактическия състав на корекцията за извършване на корекционната процедура тъй като не съществуват ПИКЕЕ които да уреждат правила за установяване на случаите на неизмерена или неправилно измерена електроенергия. Твърди че ответното дружество не е имало право да извършва корекция за максимално допустимия срок без да е доказало предходната извършена проверка. Намира че общите условия не са го обвързали тъй като не са публикувани в един местен всекидневник. Намира че ответникът не е изпълнил задължението си по чл. 98а, ал.2, т.6 от ЗЕ. При това положение моли за признаване за установено че не дължи на ответника процесната сума.

Ответникът „Е.П.“ АД ЕИК **** в законоустановения срок е депозирал отговор. Навел е твърдения, че с ищеца са обвързани от валиден договор за продажба на електрическа енергия за имота който бил цех за производство и продажба на закуски при Общи условия. Сочил че на 11.01.2018г. служители на оператора на електроразпределителната мрежа са извършили проверка на мястото на измерване на електрическа енергия. В момента на проверката бил съставен протокол в присъствието на двама независими свидетели. От описаното в протокола установявало че е налице съмнение за осъществена манипулация във вътрешността на СТИ. На клиента е изпратено уведомление с приложено копие от КП. От проверката на БИМ се установило, че е налице манипулация върху СТИ. От правна страна сочи че корекцията на сметка е извършена на основание чл. 83, ал.1 т.6 от ЗЕ и чл. 48 – 51 от ПИКЕЕ. Оспорени са твърденията в исковата молба че СТИ не е годно техническо средство. Сочил че ПИКЕЕ са издадени по законова делегация и не са нищожни.

По делото е приета фактура № 0265575848/19.07.2019г. предложение за корекция, известия за доставяне, писма съгласно които на 06.11.2018 г. ответникът е съставил уведомление до ищеца че е извършена проверка на потреблението в имота в гр. Монтана – цех за производство на закуски, електромер е изпратен за проверка в БИМ, на 14.12.2018г. ответникът е съставил изявление до ищеца, с което го е уведомил, че при проверка на потреблението в имот и последваща проверка на БИМ е констатирано неточно измерване на потребена енергия, и предстои корекция, на 16.07.2019 г. е съставено предложение за корекция, тогава и е издадена фактура, с която ответникът е начислил като задължение на ищеца за потребена енергия в имота сумата от 3 282,61 лв., представляваща служебно начислена стойност на електрическа енергия за периода от 29.08.2018г. – 05.11.2018г. по констативен протокол № 3024795/05.11.2018 г., за което ответникът е уведомил ищеца с писмо от 22.07.2019 г.

По делото е приет констативен протокол № 3024795/05.11.2018 г., съставен от служители на „Е.П.“ АД – Р.П.Р. и С.Й.К.в, подписан и от 2-ма свидетели от Федерацията на потребителите-Л.П. и Н.Т., съгласно който е направена проверка на средство за търговско измерване на електроенергия за имота в гр. Монтана ул. „Генерал Арнолди“, представляващ цех за производство и продажба на закуски с клиентски № 210025971795, при която е констатирано, че енергия се отчита с електромер с фабричен № 1023127694, липсва пломба на щита на ел.табло, метрологична пломба на електромера е нарушена, фирмените пломби големия капак е нарушена. Като електромер е свален и сменен с нов, старият електромер е изпратен за проверка в БИМ.

По делото е приет протокол № 1948/11.12.2018 г. на Български институт по метрология /БИМ/, съгласно който при проверка на статичен трифазен двутарифен електромер с № 1023127694 по заявление на „Е.П.“ АД е установено, че електромерът е с подправени, несъответстващи знаци за метрологична проверка (пломба), с подправени фирмени знаци (пломба), при

проверка на точността на електромера е установено, че е осъществен достъп до вътрешността на електромера, винтовете на капака са лепени към основата на електромера, а при четене на енергозависимата памет се констатира че форматът на записа е променен, което говори за намеса в софтуера на електромера която не е от производителя.

По делото е разпитана свидетелката Л.М.П., която заявила, че на 05.11.2018 г. участвала заедно с друг представител на Федерация на потребителите и със служители на „Е.П.“ АД в проверка на измерване на потребление на ел. енергия в имот на ул. Генерал Арнолди" - служителите отворили таблото, казали че няма пломба на щита на таблото, а пломбата на капачката на големия блок била нарушена, а фирмените пломби на електромера били нереални. За нарушенията бил съставен протокол подписан от присъстващите на проверката.

По делото е разпитан и свидетелят Р.Р., който работил към „Е.П.“ АД който заявява че на процесната дата извършили проверка на имот на ул. Генерал Арнолди". При отваряне на вратата на таблото забелязали, че липсва пломба на щита на таблото, установили също, че пломбата на капачката на клемния блок е нарушена и манипулирана, а фирмените пломби са неоригинални. Потърсили собственика заради неизправностите, сменили електромера, а стария електромер сложили в чувал след което дали за експертиза в БИМ.

С прието по делото заключение по съдебно-техническата експертиза, вещото лице след запознаване с документи по делото, е посочило, че отразените в констативния протокол № 3024795/05.11.2018 г. констатации означават, че е налице промяна на формата на записа с намеса в софтуера на електромера, водещо до непредсказуемо записване на измерените данни.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му - в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението:

Предявеният иск е с правно основание чл. 124 от ГПК вр. с чл. 91 и чл. 98а и сл. от Закона за енергетиката (ЗЕ)- иск за установяване на несъществуване на задължение за заплащане на стойност на електроенергия, като недоставена.

При така предявения иск в тежест на ответника е да докаже, че за процесния период между страните е съществувало валидно облигационно правоотношение, по което ответникът е продал на ищеца електроенергия, че

ответникът е изпълнил точно своите задължения и е доставил конкретно количество електроенергия, поради което и за ищеца да е възникнало валидно и изискуемо задължение за заплащане на стойността на същото, като е изпаднал и в забава за изпълнението му.

Съгласно чл. 91, ал. 1 вр. с чл. 92, т. 4 и чл. 83, ал. 1, т. 6 вр. с, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), които съдът пр и ема за приложими в случая, продажбата и преноса на електрическата енергия се извършват със сделки по регулирани от комисията цени, по свободно договорени цени между страни и на организиран пазар на електрическа енергия, като страни по тях са общественият доставчик на електрическа енергия и потребителя.

Доставката на електрическа енергия от обществения доставчик на битови и небитови крайни клиенти за обекти на ниво ниско напрежение, които не са избрали друг доставчик съгласно чл. 97 и чл. 98а от ЗЕ се осъществява при публично известни общи условия, предложени от доставчика и одобрени от ДКЕР и по регулирани от комисията цени. Писмена форма на договора за доставка на електрическа енергия не е предвидена. Не е необходимо и изрично приемане на Общите условия от потребителите, но при несъгласие от потребителя, той има право на писмено възражение и предложение до доставчика за специални условия.

Електрическата енергия съгласно чл. 110, ал. 2 от ЗС е движима вещ и един от индивидуализиращите ѝ белези, при така предявен иск, е количеството ѝ. Това количество се измерва със средства за търговско измерване и те съгласно чл. 120 от ЗЕ са собственост на разпределителното или на преносното предприятие. Тази уредба законодателя провежда последователно и с разпоредбата на чл. 28и на чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи. Само по изключение потребителят може да е собственик на уредите за търговско измерване. Тези изключения са подробно уредени в ЗЕ и Наредба № 6/2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

Съдът приема, че доколкото по делото не се спори, а и от събраните по делото доказателства, по делото е установено, че ответникът е обществен доставчик на електроенергия и то за територия, в чийто обхват попада процесния имот, както и че ищецът е потребител на електроенергия в процесния имот в гр. Монтана ул. „Генерал Арнолди“ – цех за производство и продажба на закуски, клиентски № 210032660243, потреблението на електроенергия в който в периода от 29.08.2018г. – 05.11.2018г. се е измервала с електромер с фабричен № 1023127694.

Доколкото по делото няма твърдения и доказателства ищецът в предвидения от закона срок да е заявил, че не е съгласен с Общите условия на ответника и да е внесъл при него заявление, в което да предложи специални условия, то съдът приема, че ищецът е потребител на електроенергия в

процесния имот, както и че ответникът доставя на ищеца електроенергия за процесния имот, като страните са обвързани от договор при Общи условия, одобрени от ДКЕВР и при регулирани цени на електроенергията.

В тази връзка неоснователни се явяват възраженията на ответника, че общите условия не са влезли в сила по отношение на него поради непубликуването им в един местен всекидневник, тъй като видно от приложената с отговора исковата молба първа страница на в. „Конкурент“ същите са публикувани в него на дата 26.11.2007г. Вестник „Конкурент“ е всекидневник за областите Видин Враца и Монтана поради което настоящият състав намира че ответникът е изпълнил задължението си да публикува общите условия в един местен всекидневник.

Не е спорно а и се установява по делото, че ищецът не е собственик на уредите за търговско измерване на потребената електроенергия. Собственик в случая е „Е.П.“ АД. Негово е задължението да поддържа същите в изправност съобразно разпоредбите на гражданския закон, а и в частност на ЗЕ и на ОУ на ответника. Негово задължение е било и да извършва съответните действия с оглед установяване на конкретно потребено количество енергия.

По делото не се спори, а и от приетите по делото фактура, протокол, предложение за корекция се установява, че ответникът е начислил по сметка на ищеца сумата от 3689, 69лв. като стойност на потребена електро-енергия в имота за периода от 29.08.2018г. до 05.11.2018г. по фактура № 0265575848/19.07.2019г. по констативен протокол № 3024795/05.11.2018 г., че ищецът е уведомен за проверката и за начислените суми.

Съдът приема, че по делото е установено, че на 05.11.2018 г. е извършена проверка на електромера, измерващ потреблението на електрическа енергия в процесния имот, която е извършена с участие на 2-ма представители на Федерацията на потребителите, че е осъществено неправомерно въздействие до защитената вътрешност на електромера и така същият не е бил годен да измерва потреблението на електрическата енергия в имота. Приетият по делото констативен протокол носи подписи на представители на Федерацията на потребителите и на служители на разпределително дружество, разпитаните по делото свидетели Л.М.П. и Р.Р. са установили закрепените в този протокол обстоятелства. Свидетелските показания на Л.М.П. и Р.Р. съдът кредитира като логични, последователни, категорични и резултат от личните възприятия на свидетелите, неопровергани от другите доказателства по делото.

Съдът приема за установено по делото валидно възникнало задължение на ищеца към ответника за заплащане на процесната сума. В случая Правилата от 14.10.2013 г. са приложими доколкото неточното измерване е констатирано на 05.11.2018 г., тоест след влизането им в сила. Разпоредбите на чл. 48 - чл. 51 от Правилата са издадени от компетентен орган въз основа на законова делегация съобразно чл. 83, ал. 1 т. 6 от ЗЕ. Тези Правила действат само занапред, поради което и за периода преди влизането им в

сила, не съществува основание за едностранна корекция на задълженията за потребена електрическа енергия, освен ако не се установи, че неточното измерване се дължи на виновно поведение на потребителя. След влизане в сила на Правилата, обаче, отношенията между страните по договора за продажба на електрическа енергия се регулират и от тези Правила, като съществува законово основание за едностранна корекция на задълженията, ако се установи неточно измерване и доставчикът е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ за предвиждане на ред за уведомяване на потребителя при извършване на корекцията. Тези разпоредби уреждат отговорността на потребителя за заплащане на електроенергия при установено неточно измерване на същата поради промяна на схемата на свързване или при негодно средство за измерване на енергията като специална отговорност, съответно при неточно въведени данни за параметри на измервателна група, която отговорност е в отклонение от общите правила на договорната отговорност. Тя е въведена от законодателя, делегирал права за същото на ДКЕВР с разпоредба на чл. 83, ар.1, т. 6 и чл. 21, т. 9 от ЗЕ, като обективна отговорност, тоест за да се ангажира същата не е нужно за се установи, че причината за неизмерване на енергията се дължи на неправомерно поведение от потребителя в определен момент. Това е отговорност, която е основана само на обективния факт на констатирано неотчитане или неточно отчитане на потреблението, без да е доказан виновно поведение на потребителя. Този законодателен подход съответства на разпоредбите на чл. 183 от ЗЗД съобразно която купувачът дължи заплащане на потребеното количество енергия. За да се ангажира тази отговорност на потребителя, обаче, законодателят е въвел строги формални изисквания, които са гаранция за охраняване на правата на потребителя. Това са гаранциите по раздел IX от Правилата, изискващи изрично доказване на негодност на техническото средство за измерване на енергията чрез метрологична проверка на електромера по реда на Закона за измерванията, съответно при промяна на схема на свързване - констатациите за същото следва да са направени в присъствие на орган на власт - представители на МВР, който да удостовери наличието на същата. Гаранция е и изискването по чл. 98 а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ. Правилата са приложими във всички хипотеза на разпоредбите на чл. 48-чл. 51 от ПИКЕЕ за периода на действие на тези правила - след 16.11.2013 г., като периода на едностранната корекция следва да попада в периода на действие на тези Правила. (В този смисъл Решение № 467/28.07.2017 г. по гр. д. № 609/2017 г. по гр. д. № 609/2017 г. на ВКС, I-во Т. О.; Решение № 118:18.09.2017 г. по дело № 961/2016 г. на ВКС, II-ро Т. О.).

Неоснователни са възраженията че не е налице възможност за осъществяване на корекция в сметката поради отмяна на нормите от чл. 1 до чл. 47 на ПИКЕЕ. Това е така поради следните обстоятелства:

С решение № 12897/01.12.2015 г. по адм. д. № 9462/2014 г. на ВАС, потвърдено с решение № 1500/06.02.2017 г. по адм. д. № 2385/2016 г. на 5членен състав на ВАС, са отменени разпоредби на ПИКЕЕ, с изключение на

нормите на чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 ПИКЕЕ, а с решение № 2315/21.02.2018 г. по адм. д. № 3879/2017 г. на ВАС, IV отд., потвърдено с решение № 13691/08.11.2018 г. по адм. д. № 4785/2018 г. на 5-членен състав на ВАС, са отменени и посочените четири разпоредби от ПИКЕЕ. Следва да се съобрази обаче обстоятелството, че отмяната на чл. 47 ПИКЕЕ с посоченото решение на ВАС няма обратно действие, тъй като съгласно нормата на чл. 195, ал. 1 АПК подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от деня на влизането в сила на съдебното решение. Тази разпоредба намира приложение и по отношение решението на ВАС, с което са отменени нормите на чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 ПИКЕЕ.

По изложените съображения следва да се приеме, че към момента на извършване на процесната проверка - 05.11.2018 г., ПИКЕЕ не са били отменени в тяхната цялост и представляват /конкретно нормите на чл. 48 - 51 от ПИКЕЕ/ приложим нормативен акт. По въпроса дали е налице правно основание за корекция на сметката на потребителя при констатирано неизмерване, неточно или неправилно измерване на потребената от него електрическа енергия след изменението на Закона за енергетиката, в сила от 17.7.2012 г. и при действието само на чл. 48, 49, 50, 51 от ПИКЕЕ, в сила от 16.11.2013 г. /какъвто именно е разглеждания случай/ е формирана практика на ВКС, намерила израз в решение № 150/26.06.2019 г. по гр. д. № 4160/2018 г., III г. о., реш. № 124/18.06.2019 г. по гр. д. № 2991/2018 г., III г. о., реш. № 21/01.03.2017 г. по гр. д. № 50417/2016 г., I г. о., реш. № 160/31.12.2020 г. по гр. д. № 1174/2020 г., IV г. о., реш. по гр. д. № 169/2020 г., IV г. о., реш. № 107/26.11.2020 г. по гр. д. № 1096/2020 г., III г. о., реш. по гр. д. № 1553/2020 г., IV г. о., реш. по гр. д. № 4124/2019 г., III г. о., реш. № 216/13.01.2021 по гр. д. № 989/2020 г., IV г. о., реш. № 47/09.03.21 по гр. д. № 2299/2020 г., III г. о., реш. № 78/05.05.2021 г. по гр. д. № 2541/2020 г., III г. о., решение № 60293 от 20.12.2021 г. по гр. д. № 652/2021 г., III г. о. и др. В тази практика е изяснено, че поради специфичния предмет на договорите за доставка на електроенергия, част от правата и задълженията на страните се регламентират с разпоредби в Закона за енергетиката и подзаконовите нормативни актове. Наличието на специална регламентация обаче не променя характера на договорните отношения. Касае се за договор за продажба/доставка, за който не е изключено приложението на общите правила на ЗЗД във връзка със задължението на купувача да плати цената на доставената стока - чл. 183 ЗЗД.

Ето защо, дори да липсва специална правна уредба (преди приемане на ПИКЕЕ от 2013 г. и след отмяната им с решения на ВАС, постановени по адм. дела с № 2385/2016 г., в сила от 14.02.2017 г. и № 3879/2017 г., в сила от 23.11.2018 г.), купувачът по договора за продажба ще дължи плащане на цената на реално доставената ел. енергия по силата на общото правило на чл. 183 ЗЗД. В цитираната по-горе практика на ВКС се приема още, че дружеството снабдител може да преизчислява сметките на потребителите, когато действително доставената енергия погрешно е отчетена, и в периода,

през който са били отменени разпоредбите на ПИКЕЕ от 2013 г., с изключение на чл. 48 - чл. 51, и дори да липсва приложима специална подзаконова нормативна уредба за случаи на неотчитане на част от действително потребената електрическа енергия, измерена в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване (СТИ) при крайния клиент за минал период. При липса на специална регламентация на процедурата и начина за преизчисляване на електрическа енергия поради грешки в отчитането ѝ от СТИ, съдебната процедура по реда на ГПК е достатъчна за гарантиране на равни права на страните и за защита на добросъвестните крайни потребители. Поради това, гражданските съдилища не могат да се позовават на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите (като тези по отменените чл. 47 - чл. 51 ПИКЕЕ от 2013 г.), за да отхвърлят исковете за заплащане на реално потребената електрическа енергия, а са длъжни да се произнесат по съществото на спора въз основа на събраните по делото доказателства.

В нормата на чл. 47 от ПИКЕЕ (отм.) се съдържа регламентацията относно изискванията, на които трябва да отговаря констативния протокол. През процесния период чл. 47 от ПИКЕЕ е бил отменен. Тази очевидна празнота в уредбата не може да се отрази върху законоустановената възможност за извършване на корекция. В случая тя трябва да се запълни от клаузите на обвързващите страните общи условия, отнасящи се до извършването на проверки и начина за обективизиране на резултатите от тях. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Общите условия за продажба на електрическа енергия на „Е.П.“, които е доказано, че са били публикувани и са влезли в сила, продавачът, въз основа на представени от електроразпределителното дружество констативни протоколи и справки за начислена енергия изчислява и коригира сметките за използвана от потребителя електрическа енергия за изминал период. Според чл. 58 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на „Е.П.“ АД, които също е доказано, че са били публикувани и са влезли в сила, в случаите, когато по силата на тези общи условия се съставя констативен протокол /а такъв се съставя съгласно чл. 25, ал. 1, при проверка, при която е установено неточно измерване и/или неизмерване на електрическата енергия/, той се подписва от представителя на електроразпределителното дружество и потребителя. Ако потребителят не присъства и/или откаже да подпише констативния протокол, последният се подписва от двама свидетели, които не са служители на електроразпределителното дружество /свидетели могат да бъдат и представители на сдружения на потребителите/. В случай, че потребителят не присъства при съставянето на протокола, електроразпределителното предприятие го изпраща на потребителя по реда на изпращане на документи съгласно общите условия. В разглеждания случай тези изисквания са спазени, поради което наведените възражения от жалбоподателя относно реда за съставянето и съдържанието на констативния протокол са неоснователни.

В конкретния случай по делото се установи от приетите констативен

протокол и протокол на БИМ, заключение по техническата експертиза, която съдът изцяло кредитира като неоспорена от страните и неопровергана от другите доказателства по делото, че е осъществен нерегламентиран достъп и въздействие до вътрешността на електромера, което е довело до несъответствие на същия с одобрения тип. При така установеното съдът приема, че потреблението не е измервано от годин електромер, няма точен измерител на количество преминала електроенергия, поради което и правилно са приложени правилата на чл. 48, ал. 1, т. 2, буква "б." от ПИКЕЕ. Математически правилното изчисление на потреблението по правилата на ПИКЕЕ е установено от съдебно техническата експертиза, заключението по което съдът кредитира изцяло като вярно и неопровергано от останалите събрани по делото доказателства.

Общите условия предвиждат ред за уведомяване на потребителя, по делото се установи, че потребител е уведомен по предвиден ред, поради което по делото е установено валидно възникнало право на ответника да извърши едностранна корекция на потреблението на ищеца за процесния период по правилата на чл. 48 от ПИКЕЕ.

В случая мястото на електротабло и на електромер, липсата на доказателства за неправомерно поведение на III-ти лица, обосновават извод, че отговорността на ищеца за заплащане на неотчетена, но потребена енергия, следва да се ангажира. Тази отговорност е уредена като обективна и възниква само на основание на установено неточно отчитане на потреблението. По делото се установи, че причината за неточното отчитане се дължи на промяна в електромера, пречатваща точното отчитане и водещо до невъзможност да се определи точното потребление, тоест налице е хипотезата на чл. 48, ал. 1 т. 2, буква "б." от ПИКЕЕ. По делото е установено, че начислената от ответника на ищеца сума за потребена електроенергия за процесния период, е изготвена съобразно цените, определение от Комисията, както и че същата съответства на математически правила, разписани в чл. 48, ал. 1, т. 2, буква "б." от Правилата за измерване на количество електроенергия (Правилата), приети от ДКЕВР на 14.10.2013 г. Тези обстоятелства се установяват от приетото по делото заключение по съдебно-техническата експертиза, която съдът кредитира като вярна и неопровергана от други доказателства по делото. При така възприето по делото е установено валидно възникнало вземане на ответника към ищеца за заплащане на сумата от 3282,61 лв. като стойност на потребена електрическа енергия в имота за процесния период.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото съдът приема, че отговорността за разноси следва да бъде оставена в тежест на въззивника и той следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия сумата от 100лв. възнаграждение за юрисконсулт, определено от съда по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. със Закона за правната помощ и Наредбата за заплащането ѝ при съобразяване сложността на делото пред въззивната инстанция.

На основание чл. 280, ал.3 от ГПК решението не подлежи на касационно обжалване.

Мотивиран от гореизложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20081336/30.03.2021г. по гр.д. № 46134/2019 по описа на Софийски районен съд, 66 състав.

ОСЪЖДА „М.с.и.“ ООД, ЕИК **** да заплати на „Е.П.“ АД ЕИК ****, Адрес на управление гр. София, р-н Младост бул. ****, бл. БенчМарк Бизнес Център /с предишно наименование „ЧЕЗ Е.Б.“ АД/на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. със Закона за правната помощ и Наредбата за заплащането ѝ сумата от 100 лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение във въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____